

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1862

II. Bischof Reinhard von Halberstadt trifft verschiedene Anordnungen in Betreff des Klosters Hillersleben, am 10. August 1109.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55716)

2. Veränderte Ausfertigung.

In nomine sancte et individve Trinitatis. Notum sit omnibus tam presentis quam futuri temporis fidelibus, qualiter cenobium Hildesleuefe in monasticam religionem juxta beati Benedicti regulam in perpetuum fuerit consecratum. Ego denique Herrandvs, dei ordinatione ac domini Urbani pape consecratione Halberstadenfis ecclesie delegatus episcopus, petitione Adelfindis, neptis mee, filiique ejus Widichini, clericis inde eliminatis, monachos, quos in Hilseneburgensi cenobio religiosiores reperi, collocaui, prioremque de eodem clauetro, Alvericum nomine, eis preposui. Concessi etiam eidem Abbati suisque successoribus, ut sicut infra cenobium circa spiritalis personas, ita per totam villam adjacentem curam animarum nostra donatione et auctoritate in perpetuum provideant. Postmodum vero predicta dei famula petente decimationem in eodem loco pro remedio anime mee, predecessorum successorumque meorum contradidi, hanc ego Herrandvs, dei gratia episcopus, una cum duodecim mansis, quos Waldiggvs vir religiosus in eodem loco sitos optulit, auctoritate beati Petri apostolorum principis ac beati Stephani sanctique Laurentii martiris, presente Gerrardo majoris ecclesie preposito, Richardo scholastico, Wiren canonico, theodorico comite, ipsorumque aduocato Milone, ne a quoquam auferatur, sub perpetuo anathemate confirmans, hanc cartam inde conferri et proprio sigillo jussu signari. Data Non. Jun. Anno dominice Incarnationis M^o. XC^o. VI°. Indictione IV. Actum Hilseneburg, in dei nomine feliciter Amen.

Nach Gerden's Cod. I, 1.

II. Bischof Reinhard von Halberstadt trifft verschiedene Anordnungen in Betreff des Klosters Hilseneleben, am 10. August 1109.

In nomine sancte et individve Trinitatis. Reinhardvs, Halberstadenfis ecclesie episcopus, notum esse cupimus tam presentis quam futuri temporis fidelibus, qualiter ob amorem Christi et egregii martyris Laurentii Monachis in Cenobio Hildesleuensi Deo famulantibus libertatem prediisque eorum pacis tranquillitatem perpetualiter provide curauerimus. Bone namque memorie Herrandus, hujus sancte Halberstadenfis ecclesie Episcopus, petitione Adelfindis, neptis sue, filiorumque ejus Bodonis, Widekindi, Gunzelonis et Bernardi, ipsum locum, anno domini M^o. XC^o. VI°. ex clericali ordine in Monasticam religionem transmuit secundum ordinem Hilseneburgensem, quos religiosiores in ipso cenobio repperit inibi constituens decimanque XII mansorum in ejusdem ville Marcha adjacentium pro remedio anime sue, antecessorum successorumque suorum eidem loco conferens banni sui munimine stabilivit. Cum vero longo post tempore ego Reinhardus, dei ordinatione eidem sancte ecclesie delegatus essem Episcopus, Dominus Milo Comes ipsam ecclesiam Beati Laurentii voluntate scilicet uxoris sue Ludburge

ipfius omniumque heredum fuorum confenfu ob petitionem confiliumque noftrum liberam Domino et fancto Petro Rome contulit cum prediis omnigenisque redditibus eidem ecclefie attinentibus, quatinus inibi Domino feruientibus, quibus etiam tunc Ilfeneburgenfem priorem Aluericum primum Abbatem prefecimus, nec fpiritalis nec feularis perfona fed nec quilibet heredum aliqua grauamina feu priuate confuetudinis iura in perpetuum deinceps ingerat aut exigat, fed Rome dumtaxat in fignum fubjectionis ab ipfo loco corporale eidem apoftolice fedi annis fingulis perfoluatur. Porro aduocaciam domino Miloni Comiti conceffimus ea ratione, ut inter filios fuos filiorumque filius et deinceps ceteros pofteros ex mafculino sexu natus obtineat, quod fi in pofteritate heredum mafculinus fexus defecerit, potestas elegendi aduocatum in jus Abbatis fratrumque redeat. Conceffimus etiam domine Ludburge, ut omnes de fua progenie in noftra epifchopio defuncti in prefati monafterii Cymiterio abfque omni contradictione fepeliantur. Omnium quoque confenfu ftatuimus, ut obeunte Abbate non Aduocatus nec alia quelibet perfona in defcribendis feu quolibet modo contratum fratrum difponendis ecclefie rebus fe ingerat. In electione uero abbatis, quam liberrimam eis infra fuum cenobium decreuimus, aduocatus fine perfone fue aut dignitatis acceptione, fi uoluerint fratres, interfit. Si forte, quod abfit, intra fuum claufrum perfonam idoneam nequeunt reperire, requirant primo Ilfeneborch, fi nec ibi Huisborch, fi uero nec ibi, faciant electionem de monte fancti Johannis Baptifte Magdeburgenfi. Si in hiis locis perfonam congruam non reppererint, libera fit eis de quibilibet noftri epifchopii partibus eligendi potestas fecundum ordinem duntaxat Cluniacenfium. Electus autem fi fuerit euerfor monafterii et dilapidator prediorum aliarumque rerum ecclefie, tertio ammonitus a fratribus fi non emendauerit, etiam per aduocatum a fratribus accitum ammoneatur. Quod fi nec ejus ammonitionibus acquieuerit, fiet a fratribus relatio ad epifchopum, qui eum aut corrigat aut corrigi nolentem ut fuperbum et contumacem ecclefiaftica cenfura loco et dignitate abbatis ammoueatur. Huic actioni nobis cum intererant Abbates Martinus Ilfeneburgenfis, Alferus Huisburgenfis, Hildeboldus Magdeburgenfis, prepoftus majoris ecclefie Ludolfus, Gumpertus, prepoftus de fancto Johanne, Wichmannus, Comes de Thuringia nepos meus, Comites duo Theodoricus et filius ejus prefatus Milo cum uxore fuo prefcripta Liudburga et omnibus heredibus aliisque cum pluribus religiofis uiris. Hunc igitur noftra constitutionis cartam figilli noftri imprefione fignatam auctoritate beati Petri fanctorumque Stephani et Laurentii ac domini Pape roboratam, ne ab ulla in perpetuum qualicumque perfona temere infringatur, eterno banni noftri anathemate confirmamus. Datum III. Idus Augufti, anno Domini M. C. IX.°, indictione II. Actum Hildesleue, in Dei nomine feliciter Amen.

Nach Gerden's Cod. I, 3.